

[Pernille Sams]

»Hvordan vil regeringen sikre sig, at prisen på boliger ikke generelt falder, når man opererer med, at 20 pct. af det eksisterende rentefradrag skal væk, samt at lejeværdien skal beskattes hårdere?«

Det fik jeg ikke svar på. Den eneste anelse af et svar, jeg fik, var, at man ville gennemføre omlægningerne i et roligt tempo – det var den eneste vejledning, der var at hente her – men ikke noget om, hvordan i alverden man ville sørge for, at priserne ikke faldt, selv om man beskar rentefradraget med 20 pct., og hvad der nu ellers er i det her.

Vi savner nogle detaljer, og jeg vil gerne sige, at det altså er regeringen, der skaber uro her. Vi beder bare om at få det til at hænge sammen, så vi kan få skabt ro. Men da regeringen ikke vil svare på disse helt tydeligt selvmodsigende ting, ting, som ikke kan lade sig gøre, skaber man selvfølgelig uro, for så fremstår det jo, som om det ikke kan lade sig gøre. Og det kan det formentlig heller ikke.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg er ikke sikker på, at jeg inden for rammerne af spørgetiden ville være i stand til at give fru Pernille Sams en pædagogisk indføring i de økonomiske mekanismer på dette område, men jeg stiller mig gerne til rådighed efterfølgende.

Det, der er tilfældet, er, at når boligejernes økonomi ikke forringes, er der heller ingen risiko for, at boligpriserne falder.

Pernille Sams (KF):

I betragtning af, hvor overfladiske svar vi hidtil har fået fra skatteministeren på alle disse spørgsmål, er det utroligt, at skatteministeren bare vil affeje dette med at sige, at han ikke ønsker at komme med økonomiske redegørelser her – i betragtning af, at det er så vigtigt et emne, vi taler om.

Under spørgsmål nr. 3 på dagsordenen – et af hr. Jes Lundes spørgsmål til skatteministeren – svarede skatteministeren, at beløbet, som skulle dække boligudgifterne for den enkelte familie, ville blive større. Derfor kunne man også godt – ligger der så implicit i svaret – betale større boligudgifter, for ellers var der jo ingen grund til dette her.

Når man skal til at betale større boligudgifter med et større rådighedsbeløb, hvordan

hænger det så sammen med, at prisen på boliger, altså prisen for at bo i egen bolig, ikke må stige? Det må den jo ikke, for så falder købsprisen på boligen.

Der er noget helt ulogisk i dette her. Man kan ikke have en købspris, som ligger fast, samtidig med at det at bo i boligen bliver meget dyrere. Det har regeringen simpelt hen slet ikke gennemanalyseret; man er gået ud med nogle helt overfladiske, selvmodsigende ting, som det slet ikke er urimeligt at befolkningen får klare svar på.

Formanden:

Jeg er altså nødt til at sige, at taletiden er 1 minut.

Pernille Sams (KF):

Lampen blinker, så vi kan ikke kontrollere det.

Formanden:

Men jeg kan kontrollere det, og jeg kan konstatere, at man ikke holder sig inden for den tid, der er afsat.

Skatteministeren (Stavad):

Nu er jeg jo ikke i den situation, at jeg kan svare med et spørgsmål, men så vil jeg svare med en konstatering.

Det, vi kan konstatere, er, at når vi tager sammenlignelige kommuner, viser det sig, at boligpriserne faktisk er højere i kommuner med lave skatteprocenter end i kommuner med høje skatteprocenter.

Det, vi taler om her, er at nedsætte skatteprocenterne, og hvis man skal forudsige en tendens for ejerboligpriserne, vil den derfor snarere være af opadgående end af nedadgående karakter – hvis virkeligheden ikke pludselig ændrer sig, og det ser jeg ingen grund til at den skulle.

Pernille Sams (KF):

Nu siger skatteministeren, at der er tale om, at vi skal nedsætte skatteprocenterne. Så vidt jeg kan læse i »En ny start«, er dette lige så meget et spørgsmål om, at vi skal nedsætte rentefradragets værdi med 20 pct., og det er det, der vil bevirke, at det bliver meget dyrere for den enkelte familie at bo i sin bolig.